

A black and white portrait of Friedrich Nietzsche, shown in profile from the chest up. He is resting his head on his right hand, with his fingers curled under his chin. He has dark, wavy hair and a prominent mustache. He is wearing a dark jacket over a white shirt with a high collar. The background is a textured, mottled gray.

Nietzsche

1844-1900

La voluntat de poder

Retorn a
Heràclit

=

- Realitat com a flux constant
- perpetu joc de forces, conflicte constant
- afany imparable de tot per imposar-se
- impuls creador que contínuament busca noves formes...

Voluntat
de poder
(o voluntat de
potència)

S'expressa, per
exemple, en

- La lluita de tots els éssers vius per sobreviure i crear formes superiors de vida.
- L'anhel de l'ésser humà per realitzar els seus desitjos.
- La ciència, l'art, la filosofia, la moral...

Sobre veritat i mentida en sentit extramoral

Tema: crítica de la veritat i de la representativitat del llenguatge

Crítica del coneixement humà

El coneixement és l'eina que utilitza l'ésser humà per sobreviure, no el desvetllament de la realitat

Les paraules són metàfores amb les quals ens referim a aquestes vivències

Les vivències són múltiples, irrepetibles, canviants

Crítica de la representativitat del llenguatge

El llenguatge no expressa l'estructura de la realitat, sinó la nostra relació amb ella. Mitjançant el llenguatge antropomorfitzem el món. El llenguatge és una convenció que deforma i amaga la realitat.

A partir de les paraules neixen els conceptes, però els acabem pensant com a essències universals

La ciència s'afegeix al llenguatge en la creació de paraules

Crítica de la veritat

La veritat no és la correspondència del que es diu amb el que és

Perspectivisme: no hi ha una veritat objectiva

Voluntat de veritat: la veritat és assumida com una exigència moral

La forma occidental d'entendre el món és expressió del ressentiment davant la vida

Cada veritat és expressió d'un tarannà, d'una actitud davant la vida

La genealogia de la moral

Tema: crítica de la moral occidental

Mètode genealògic: no fonamentar la moral, sinó descriure la seva formació per desemmascarar-la

Moral dels senyors (voluntat ascendent)

- S'afirma a ella mateixa
- Afirmar la vida
- Descarrega els impulsos vitals

Moral dels esclaus (voluntat decadent)

- Es reactiva: nega els altres
- Expressió del ressentiment i la contra la vida

Originalment (primer només primàcia; després valoració)

Bo = fort, poderós, valent, guerrer...
Dolent = dèbil, covard, plebeu...

Capgirament
(revolta dels esclaus)

Bo = humil, compassiu, feble...
Pervers = orgullós, egoista, fort...

Classe sacerdotal, especialment jueva i, després, cristianisme

Lòposició pur/impur va imposant els valors de l'ascetisme

Causa

Necessari

Invenció del lliure albir

Sentiment de culpa

La mort de Déu, el nihilisme i l'últim home

Déu ha mort

- La mort de Déu expressa l'enderrocament de tot ideal extraterrenal, de tota veritat absoluta.
- Des de la Il·lustració s'ha substituït Déu per la Raó, la Veritat o per la Nació, el Progrés o la Justícia

El llarg procés de decadència i negació de la vida que es va iniciar amb el socratisme.

La **desaparició de tots els valors després de** la mort de Déu, que ha portat l'home a un gran buit amb la desaparició de tots els ideals transcendents.

La preparació per l'adveniment del superhome

Tres sentits

El nihilisme

L'últim home

- **L'ésser mediocre** que sent com un buit la mort de Déu.
- Ha substituït Déu per la seva comoditat.
- L'últim home representa la culminació de la decadència de la civilització occidental.

El superhome i l'etern retorn

El superhome

- El superhome accepta la mort de Déu sense substituir-lo per altres valors i categories.
- El superhome serà un ésser ple, vital, que viurà afirmant la vida.
- El superhome ha de ser el **sentit de la terra**.

El camell

- La submissió, l'obediència i el sacrifici
- El deure
- La culpa

El lleó

- La lluita, la negació i la destrucció
- l'alliberament
- La revolta i la fugida

El nen

- L'afirmació i la creació
- La voluntat que s'afirma
- La innocència

- Tot ha de tornar-se a repetir infinitament.
- L'etern retorn és una prova moral: el superhome ha d'estimar tant cada moment, el món i la vida, que ha de voler que tot es repeteixi infinitament.
- Cada instant ha de ser alhora únic i etern, ja que cadascun conté tot el sentit de l'existència.

L'etern retorn